

Sygnatura akt IIK 169/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiesz Protokolant: Małgorzata Posłuszna

po rozpoznaniu dnia 04 sierpnia 2015 roku sprawy karnej

P. B.

urodzonego (...) w D.

syna W. i B. z domu P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 marca 2015 roku w K. woj. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I – badanie -0,28 mg/l, II – badanie- 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), -

to jest o czyn z art. 178a§1kk

I. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a§1kk i za to na podstawie art. 178a§1kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,-

III. na podstawie art. 42§2kk (w brzmieniu Ustawy kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku)

orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,-

IV. na podstawie art. 63§4kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 marca 2015 roku do dnia 04 sierpnia 2015 roku,-

V. na podstawie art. 49§2kk (w brzmieniu Ustawy kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku)

zasądza od oskarżonego P. B. świadczenie pieniężne w wysokości 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,-

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem poniesionych przez Skarb Państwa wydatków od chwili wszczęcia postępowania i wymierza opłatę w wysokości 120 złotych .

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 marca 2015 roku w godzinach przedpołudniowych oskarżony P. B. spożywał alkohol w postaci piwa. Tego samego dnia oskarżony zamieszkały w K. Z.. Przy ul.(...) postanowił przejechać się swoim samochodem marki O. (...) nr rej. (...) do C.. Oskarżony prowadząc pojazd około godziny 20.15 znajdował się w stanie nietrzeźwości i wracając już do miejsca zamieszkania w K., został zatrzymany do kontroli drogowej.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego

P. B., k.11,33

Podczas kontroli oskarżony P. B. został przebadany urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu typu A.. Urządzenie to wykazało u oskarżonego, w dniu 17 marca 2015 roku o godzinie 20.21 – 0,28 mg/l, o godzinie 20.38 – 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu badania oskarżony podał do protokołu badania, iż w dniu zdarzenia o godzinie 20.00 spożył jedno małe piwo.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k.2

Urządzenie, którym badany był oskarżony było wzorcowane w dniu 8 stycznia 2015 roku i ustalono podczas tego badania niepewność rozszerzoną badania na poziomie 0,01 mg/l. Kolejne badanie zalecono na dzień 7 lipca 2015 roku.

Dowód: świadectwo wzorcowania, k.3

Oskarżony P. B. był dotychczas dwukrotnie karany, za czyn z art. 278§1 kk i art.190§1 kk . Oskarżony utrzymuje się z własnej działalności gospodarczej, która nie przynosi dochodów.

Dowód: karta karna k.13

dane osobopoznawcze, k.33

Stojący pod zarzutem z art.178a§1 k.k. P. B. zarówno przed Sądem, jak i w postępowaniu przygotowawczym przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień, natomiast przed Sądem wskazał, iż pił piwo znacznie wcześniej, przed zatrzymaniem go do kontroli drogowej. Był przekonany, że nie jest już pod wpływem alkoholu.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu, jak i okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonego, Sąd oparł się w na wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i przed sądem wyjaśnił okoliczności zdarzenia. Oskarżony w swych wiarygodnych wyjaśnieniach dokładnie opisał okoliczności zdarzenia, wskazał, iż kierował swoim samochodem w pełni przekonany o swojej trzeźwości, a samochodem jechał ponieważ chciał się przejechać.

P. B. składając wyjaśnienia przyznał, iż w dniu zatrzymania spożywał alkohol w postaci piwa, ale było to znacznie wcześniej zanim wsiadł do samochodu, natomiast do protokołu badania alko-sensrem podał, że pił bezpośrednio przed rozpoczęciem jazdy. Abstrahując jednak od tej rozbieżności, najistotniejszy dla Sądu jest wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, który potwierdził bez wątpliwości, że oskarżony kierując swym pojazdem znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zauważyć należy, iż badanie alco-sensorem potwierdziło, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwym, wykazało bowiem u oskarżonego podczas dwóch prób 0,28 i 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Według ustawowej definicji zawartej w art. 115§16 k.k. stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza

przekracza 0,25 mg, a z protokołu badania alkometrem wynika, iż oskarżony w chwili badania miał we krwi stężenie alkoholu wyższe niż wskazane wyżej wartości.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 17 marca 2015 roku w K. kierował w ruchu lądowym samochodem marki O. (...) w stanie nietrzeźwości.

Mając na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, wcześniejszą dwukrotną karalność oskarżonego, a przede wszystkim zasady indywidualizacji kary, Sąd wymierzył P. B. za czyn z art. 178a§1 k.k. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wyżej wskazanym wymiarze, Sąd miał na względzie znaczną społeczną szkodliwość zarzucanego oskarżonemu czynu z art.178a§1 k.k., wyrażającą się, powszechnością tego typu przestępstw, brakiem akceptacji społeczeństwa dla nietrzeźwych kierowców, a także wysokim zagrożeniem bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, spowodowanym przez oskarżonego, decydującego się na jazdę w stanie nietrzeźwości. Sąd rozważał również stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego, który określić należy jako nieznaczny, niewiele przekraczający dolną granicę stanu nietrzeźwości, a także czas i miejsce popełnionego przez oskarżonego czynu, uznając, iż dokonał go w centrum turystycznej miejscowości, o wzmóhonym ruchu drogowym oraz pieszych.

Sąd uznał, iż wymierzenie oskarżonemu kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby karą zbyt surową w stosunku do oskarżonego i na podstawie art. 69 §1 i 2 kk w zw. z art. 70 §1 kk zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności ustalając 2 letni okres próby. Zdaniem Sądu orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, będzie wobec P. B. wystarczające dla osiągnięcia celów kary i zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa, w szczególności przy uwzględnieniu orzeczenia dotkliwego dla niego środka karnego. Prawda jest, iż oskarżony był wcześniej dwukrotnie karany, lecz były to przestępstwa odmienne rodzajowo od przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i można przyjąć, iż oskarżony mimo kolejnego skazania, nie będzie popełniał kolejnych przestępstw.

Z dniem 18 maja 2015 roku dokonano zmiany przepisów art. 42 kk i art.49 kk znacznie zaostrzając wymiary środków karnych wymierzanych nietrzeźwym kierowcom. W dacie orzekania obowiązują zatem zmienione przepisy nakazujące orzekać wobec nietrzeźwych kierowców zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres minimum 3 lat oraz zobowiązujący do orzekania świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 zł. Mając jednak na względzie przepis art. 4§1 kk, który reguluje zasady stosowania prawa w przypadku, gdy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż czasie popełnienia przestępstwa, Sąd zastosował ustawę względniejszą dla oskarżonego, czyli przepisy obowiązujące w chwili popełnienia przez niego czynu, a zatem ustawę kodeks karny w brzmieniu sprzed 18 maja 2015 roku.

Na podstawie zatem przepisu art. 42§2 kk w brzmieniu sprzed 18 maja 2015 roku Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Przy ustalaniu minimalnej długości zakazu Sąd rozważył przede wszystkim nieznaczny stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego, a także fakt, iż oskarżony pierwszy raz dopuścił się jazdy w stanie nietrzeźwości.

Stosownie do treści art. 63§4kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 marca 2015 roku do dnia 04 sierpnia 2015 roku

Na podstawie art. 49§2kk, również w brzmieniu Ustawy kodeks karny sprzed 18 maja 2015 roku Sąd zasądził od oskarżonego P. B. świadczenie pieniężne w wysokości 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Świadczenie to w ocenie Sądu będzie dodatkową dolegliwością dla oskarżonego, wobec którego Sąd orzekł karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a realnie dolegliwy będzie dla niego głównie środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz wskazane wyżej świadczenie.

Zgodnie z art.627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, ustalając je na kwotę 70 zł. oraz stosownie do art.2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) wymierzył mu opłatę w wysokości 120 zł.